

Lovtidende A

2021

Udgivet den 30. november 2021

26. november 2021.

Nr. 2178.

Bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger m.v.¹⁾

I medfør af § 45, stk. 2 og 3, § 48, stk. 4, og § 270, stk. 1, i lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, § 50, stk. 3, og § 373, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020 og § 7, stk. 2, og § 26, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 2016 af 1. november 2021, fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse gælder for følgende virksomheder, jf. dog stk. 2-4:

- 1) Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter.
- 2) Investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde, der yder investeringsservice.
- 3) Investeringsrådgivere og finansielle rådgivere omfattet af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.
- 4) Investeringselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til investeringsservice eller -aktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent etableret her i landet.
- 5) Administrationsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial.
- 6) Filialer af kreditinstitutter og investeringselskaber, der er meddelt tilladelse til investeringsservice eller -aktivi-

teter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, når filialen udøver sådan virksomhed her i landet.

- 7) Kreditinstitutter og investeringselskaber, der er meddelt tilladelse til investeringsservice eller -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, når dette foregår som grænseoverskridende aktiviteter uden filialetablering.

Stk. 2. §§ 3 og 5 gælder for pengeinstitutter i forbindelse med en kundes opsparing i puljer omfattet af regler udstedt i medfør af § 50, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed.

Stk. 3. Bekendtgørelsen gælder ikke, når virksomheden udfører ordrer for kunders regning, handler for egen regning eller modtager og formidler ordrer fra kunder, hvis kunden er en godkendt modpart, jf. bilag 2 til bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Stk. 4. Bekendtgørelsen gælder ikke for transaktioner, der indgås i henhold til de regler, der gælder for en multilateral handelsfacilitet, mellem dennes medlemmer eller deltagere eller mellem en multilateral handelsfacilitet og dennes medlemmer eller deltagere for så vidt angår anvendelsen af en multilateral handelsfacilitet her i landet eller i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Bekendtgørelsen gælder dog for en multilateral handelsfacilitets medlemmer eller deltagere, når de på kundernes vegne udfører disses ordrer gennem en multilateral handelsfacilitets systemer.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Virksomhed: De virksomheder, der er nævnt i § 1, stk. 1 og 2.

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2017/593 af 7. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår beskyttelse af kunders finansielle instrumenter og midler, produktstyringsforpligtelser og de regler, der finder anvendelse på levering eller modtagelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser, EU-Tidende 2017, nr. L 87, side 500 samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14.

- 2) Investeringservice og -aktiviteter: Servicer og aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, i tilknytning til de finansielle instrumenter, der er anført i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter. For så vidt angår forvaltere af alternative Investeringsfonde de servicer, der er nævnt i bilag 1, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.
- 3) Accessoriske tjenesteydelser: Ydelser som nævnt i bilag 1, afsnit B, i tilknytning til de finansielle instrumenter, der er anført i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.
- 4) Skønsmæssig porteføljepleje: Service som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter. For så vidt angår forvaltere af alternative investeringsfonde service som nævnt i bilag 1, nr. 3, litra a, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.
- 5) Investeringsrådgivning: Personlige anbefalinger til en kunde, enten på anmodning eller på virksomhedens eget initiativ, af en eller flere transaktioner i tilknytning til enten finansielle instrumenter som nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, eller strukturerede indlån.
- 6) Investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag: Rådgivning om et bredt udsnit af de finansielle instrumenter, som er på markedet, og som er forskellige med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere, så det sikres, at kundens investeringsmål imødekommes på passende vis. De finansielle instrumenter må ikke være begrænset til finansielle instrumenter, der er udstedt eller udbudt af den pågældende virksomhed selv eller af andre juridiske personer, der enten har snævre forbindelser med virksomheden eller har så tætte juridiske eller økonomiske forbindelser med virksomheden, at dette kan indebære en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning, jf. § 47, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.
- 7) Varigt medium: Et middel, som sætter brugeren i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.
- 8) Analyser:
 - a) Analysemateriale eller -tjenesteydelser i forbindelse med et eller flere finansielle instrumenter eller andre aktiver, eller udstedere eller potentielle udstedere af finansielle instrumenter, eller analysemateriale eller -tjenesteydelser tæt knyttet til en specifik branche eller et specifikt marked, således at det informerer opfattelsen af finansielle instrumenter, aktiver eller udstedere inden for den pågældende branche eller det pågældende marked.
 - b) Materiale eller tjenesteydelser, der kan bruges til at informere en investeringsstrategi og være relevante og i stand til at tilføje merværdi til investeringsse-

skabets beslutninger på vegne af kunder, der betaler for analyserne, når materielt eller tjenesteydelserne eksplicit eller implicit indeholder anbefalinger eller forslag til en investeringsstrategi og giver en begrundet udtalelse om finansielle instrumenters eller aktivers aktuelle eller fremtidige værdi eller pris eller på anden måde indeholder analyser og ny viden og når til konklusioner baseret på nye eller eksisterende oplysninger.

Kapitel 2

Skønsmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag

Modtagelse og videregivelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser

§ 3. En virksomhed, der leverer skønsmæssig porteføljepleje, eller som leverer investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, og som i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til kunden modtager gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser fra andre end kunden eller en person, der handler på kundens vegne, skal videregive disse gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser til kunden hurtigst muligt efter modtagelsen, jf. dog § 5.

Stk. 2. Virksomheden skal have procedurer, der sikrer, at modtagne gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser videregives til kunden i overensstemmelse med stk. 1, og skal periodisk informere kunden om sådanne betalinger.

Betaling af gebyrer, provisioner eller naturalieydelser

§ 4. En virksomhed, der leverer skønsmæssig porteføljepleje eller investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, må ikke i forbindelse med levering af den pågældende tjenesteydelse til kunden betale gebyrer, provisioner eller naturalieydelser til andre end kunden eller en person, der handler på kundens vegne, jf. dog stk. 3, medmindre alle følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen er udformet med henblik på at øge kvaliteten af den relevante tjenesteydelse, som virksomheden yder til kunden, jf. § 7.
- 2) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen ikke giver anledning til interessekonflikter med virksomhedens pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.
- 3) Virksomheden har oplyst kunden forud for leveringen af den pågældende tjenesteydelse om gebyret, provisionen eller naturalieydelsen, jf. § 9, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 2. Virksomheden skal opfylde kravene i stk. 1, nr. 1, jf. § 7, på løbende basis og så længe virksomheden betaler gebyrer, provisioner eller naturalieydelser.

Stk. 3. Stk. 1 omfatter ikke gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, som gør det muligt eller er nødvendige for virksomhedens levering af skønsmæssig porteføljepleje eller investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, såsom opbevaringsgebyrer, afviklings- og vekslingsgebyrer, lovbestemte afgifter og salærer, og som på grund af gebyret,

provisionen eller naturalieydelsens art ikke giver anledning til interessekonflikter med virksomhedens pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.

Naturalieydelser af mindre værdi

§ 5. Kan en naturalieydelse øge kvaliteten af virksomhedens tjenesteydelse til kunden, må en virksomhed, uanset § 3, stk. 1, modtage følgende naturalieydelser af mindre værdi fra andre end kunden eller en person, der handler på kundens vegne:

- 1) Oplysninger og dokumentation om et finansielt instrument, en investeringsservice eller en accessorisk tjenesteydelse, der er af generel karakter eller som er tilpasset til den enkelte kundes forhold.
- 2) Skriftligt materiale fra tredjemand, der er bestilt og betalt af en udsteder af finansielle instrumenter, med henblik på at fremme nyudstedelse af finansielle instrumenter, forudsat at forbindelsen mellem tredjemand og udsteder er klart anført i materialet og materialet stilles til rådighed på samme tid for alle virksomheder, der ønsker at modtage det, eller til den brede offentlighed.
- 3) Deltagelse i konferencer, seminarer og andre uddannelsesarrangementer om et eller flere finansielle instrumenter eller en eller flere investeringsservices.
- 4) Forplejning af ubetydelig værdi ved et forretningsmøde eller et arrangement m.v. som nævnt i nr. 3.
- 5) Andre naturalieydelser af mindre værdi, som kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der ydes til kunden.

Stk. 2. Naturalieydelser af mindre værdi skal være rimelige og proportionale og af en sådan størrelsesorden, at de ikke giver anledning til interessekonflikter i forhold til virksomhedens pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.

Stk. 3. Virksomheden skal oplyse kunden om, at virksomheden har modtaget naturalieydelser af mindre værdi inden leveringen af den pågældende investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelse. Naturalieydelser af mindre værdi kan beskrives på en generel måde i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 1.

Kapitel 3

Ikke-uaafhængig investeringsrådgivning og anden investeringsservice

Modtagelse eller betaling af gebyrer, provisioner eller naturalieydelser

§ 6. En virksomhed, der leverer anden investeringsservice eller accessorisk tjenesteydelse end dem, der er nævnt i § 3, stk. 1, må ikke i forbindelse med levering af den pågældende tjenesteydelse til kunden modtage eller betale gebyrer, provisioner eller naturalieydelser fra eller til andre end kunden eller en person, der handler på kundens vegne, jf. dog stk. 3, medmindre alle tre følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen er udformet med henblik på at øge kvaliteten af den tjenesteydelse, som virksomheden yder til kunden, jf. § 7.

- 2) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen ikke giver anledning til interessekonflikter med virksomhedens pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.
- 3) Virksomheden har oplyst kunden forud for leveringen af den pågældende tjenesteydelse om gebyret, provisionen eller naturalieydelsen, jf. § 9, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 2. Virksomheden skal opfylde kravene i stk. 1, nr. 1, jf. § 7, på løbende basis, så længe denne betaler eller modtager gebyrer, provisioner eller naturalieydelser.

Stk. 3. Stk. 1 omfatter ikke gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, som gør det muligt eller er nødvendige for virksomhedens levering af investeringsservice eller accessorisk tjenesteydelse, såsom opbevaringsgebyrer, afviklings- og vekslingsgebyrer, lovbestemte afgifter og salærer, og som på grund af deres art ikke giver anledning til interessekonflikter med virksomhedens pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.

Kapitel 4

Investeringservice og accessorisk tjenesteydelse

Kvalitetsforbedrende service

§ 7. Gebyrer, provisioner eller naturalieydelser anses for udformet med henblik på at øge kvaliteten af en investeringsservice eller accessorisk tjenesteydelse, som en virksomhed yder til kunden, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen er begrundet i leveringen af en ekstra service eller en service på et højere niveau til kunden, der er proportional med størrelsen af modtagne gebyrer, provisioner eller naturalieydelser.
- 2) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen ikke direkte er til fordel for virksomheden, eller dennes aktionærer eller medarbejdere, uden at kunden har mærkbar gavn heraf.
- 3) Løbende gebyrer, provisioner eller naturalieydelser er begrundet i en løbende levering af en ekstra service eller en service på et højere niveau til kunden.

Stk. 2. Gebyrer, provisioner eller naturalieydelser anses ikke for acceptable, hvis leveringen af relevante tjenesteydelser til kunden er påvirket eller fordrejet som følge af gebyret, provisionen eller naturalieydelsen.

Stk. 3. En ekstra service eller en service på et højere niveau, jf. stk. 1, nr. 1, kan eksempelvis være:

- 1) Levering af ikke-uaafhængig investeringsrådgivning, om og adgang til, en bred vifte af egnede finansielle instrumenter, herunder et passende antal finansielle instrumenter fra produktleverandører, der ikke har snævre forbindelser med virksomheden.
- 2) Levering af ikke-uaafhængig investeringsrådgivning kombineret med
 - a) et tilbud til kunden om mindst en gang om året at vurdere den fortsatte egnethed af de finansielle instrumenter, som kunden har investeret i, eller
 - b) en anden løbende service, som kan formodes at være af værdi for kunden.

- 3) Levering af adgang til en bred vifte af finansielle instrumenter til en konkurrencedygtig pris, som virksomheden formoder opfylder kundens behov, herunder et passende antal finansielle instrumenter fra produktleverandører, der ikke har snævre forbindelser med virksomheden, sammen med levering af redskaber med ekstra værdi.

Kapitel 5

Dokumentation

§ 8. En virksomhed skal besidde dokumentation for, at betingelserne i § 7 er opfyldt ved

- 1) at opbevare en intern liste over modtagne gebyrer, provisioner eller naturalieydelser til eller fra andre end kunden eller en person, der handler på kundens vegne, og
- 2) at registrere, hvordan sådanne gebyrer, provisioner eller naturalieydelser øger kvaliteten af den service, der er leveret til kunden, og hvilke foranstaltninger, der er truffet, for at virksomheden kan overholde sin pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.

Oplysninger til kunder

§ 9. En virksomhed skal give en kunde følgende oplysninger om gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, der er modtaget fra eller betalt til andre end kunden eller en person, der handler på kundens vegne:

- 1) Forud for leveringen af den relevante investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelse skal virksomheden give kunden oplysninger om gebyrer, provisioner eller naturalieydelser. Naturalieydelser af mindre værdi kan beskrives på en generel måde. Naturalieydelser, der ikke er af mindre værdi, skal prissættes og angives særskilt.
- 2) Kan virksomheden ikke på forhånd bestemme størrelsen af gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, der modtages eller betales, skal virksomheden i stedet på en nøjagtig og forståelig måde oplyse kunden om, hvilken metode der er anvendt til beregning af det forventede beløb, forud for leveringen af den relevante investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelse. Virksomheden skal efterfølgende give kunden oplysninger om det nøjagtige beløb.
- 3) Mindst én gang om året, og så længe løbende gebyrer, provisioner eller naturalieydelser modtages af virksomheden i forbindelse med leveringen af investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser, skal virksomheden oplyse kunden om den nøjagtige størrelse af gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, der er modtaget eller betalt. Naturalieydelser af mindre værdi kan beskrives på en generel måde.

Stk. 2. Ved iagttagelsen af oplysningsforpligtelserne i stk. 1 skal der tages hensyn til reglerne om omkostninger og gebyrer herunder formkrav i bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel og artikel 50 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016.

Stk. 3. Indgår flere virksomheder i samme distributionskanal, gælder pligterne i stk. 1 og 2 for den enkelte virksomhed, der yder investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser.

Kapitel 6

Analyser fra tredjemand

§ 10. En virksomhed, der yder skønsmæssig porteføljepleje eller anden investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunden, kan modtage analyser fra andre end kunden eller en person, der handler på kundens vegne, uden at disse betragtes som gebyrer, provisioner eller naturalieydelser omfattet af § 3, stk. 1, § 4, stk. 1 og § 6, stk. 1, i følgende tilfælde:

- 1) Analysen betales direkte af virksomheden.
- 2) Analysen betales fra en separat analysebetalingskonto kontrolleret af virksomheden, såfremt
 - a) analysebetalingskontoen er finansieret af et specifikt analysegebyr, der pålægges kunden, jf. § 11,
 - b) virksomheden opstiller et analysebudget, som regelmæssigt vurderes, jf. § 12,
 - c) virksomheden har ansvaret for analysebetalingskontoen, jf. dog § 13, og
 - d) virksomheden regelmæssigt vurderer kvaliteten af de købte analyser på grundlag af solide kvalitetskriterier og deres evne til at bidrage til bedre investeringsbeslutninger, jf. § 14.

Stk. 2. Benytter virksomheden en analysebetalingskonto som nævnt i stk. 1, nr. 2, skal følgende oplysninger gives til kunden:

- 1) Oplysninger om det budgetterede beløb til analyser og størrelsen af det estimerede analysegebyr, der pålægges kunden. Oplysningerne skal gives inden leveringen af en investeringsservice eller accessorisk tjenesteydelse.
- 2) Årlige oplysninger om de samlede omkostninger, kunden har afholdt til analyser fra tredjemand.

Stk. 3. En virksomhed kan modtage analyser fra andre end kunden eller en person, der handler på kundens vegne, vedrørende udstedere, hvis markedsværdi i de 36 måneder, der er gået forud for leveringen af analyserne, ikke oversteg 1 mia. euro, efter § 16.

§ 11. En virksomhed kan kun opkræve et analysegebyr som nævnt i § 10, stk. 1, nr. 2, litra a, hvis virksomheden har indgået aftale med kunden herom, herunder aftale om størrelsen af gebyret og den hyppighed, hvormed gebyret vil blive fratrasket kundens midler i løbet af året. Aftalens vilkår skal tillige fremgå af virksomhedens kundeaftale eller almindelige forretningsbetingelser.

Stk. 2. Analysegebyret skal være baseret på det analysebudget, som virksomheden har opstillet i medfør af § 10, stk. 1, nr. 2, litra b, og må ikke være knyttet til mængden eller værdien af transaktioner, der udføres på vegne af virksomhedens kunder.

Stk. 3. Det samlede beløb for modtagne analysegebyrer må ikke overstige analysebudgettet.

Stk. 4. Virksomheden skal have procedurer, der sikrer, at overskydende midler på analysebetalingskontoen videre-

gives til kunden eller modregnes i analysebudgettet og det beregnede analysegebyr, der opkræves hos kunden for den følgende periode.

Stk. 5. Opkræver virksomheden et analysegebyr hos kunden samtidig med betaling for udførelsen af en transaktion, skal virksomheden angive gebyret som et separat identificerbart analysegebyr.

§ 12. En virksomhed skal forvalte sit analysebudget som nævnt i § 10, stk. 1, nr. 2, litra b, på baggrund af en rimelig vurdering af behovet for analyser fra andre end kunden eller en person, som handler på kundens vegne.

Stk. 2. Stigninger i analysebudgettet må kun finde sted, når virksomheden har givet klare oplysninger til kunden herom.

Stk. 3. Virksomheden skal føre passende kontrol med anvendelsen af analysebudgettet til køb af analyser for at sikre, at analysebudgettet forvaltes og anvendes redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse. Kontrol omfatter et klart revisionsspor i betalinger til leverandører af analyser, og hvordan de betalte beløb fastlægges i overensstemmelse med kvalitetskriterierne i § 10, stk. 1, nr. 2, litra d.

Stk. 4. Virksomhedens øverste ledelse skal føre tilsyn med anvendelsen af analysebudgettet til køb af analyser for at sikre, at analysebudgettet forvaltes og anvendes redeligt og professionelt og i overensstemmelse med kundens bedste interesse.

Stk. 5. Virksomheden må ikke anvende analysebetalingskontoen til at finansiere interne analyser.

§ 13. En virksomhed kan outsource administrationen af analysebetalingskontoen, jf. § 10, stk. 1, nr. 2, litra c, til en tredjemand. En sådan outsourcing forudsætter, at outsourcingaftalen understøtter køb af analyser fra tredjemand, og at betalingen for analyser sker uden unødigt forsinkelse i overensstemmelse med virksomhedens instrukser.

§ 14. En virksomhed skal fastsætte kriterier til brug for vurdering af kvaliteten af købte analyser, jf. § 10, stk. 1, nr. 2, litra d. En beskrivelse af kriterierne skal sendes til virksomhedens kunder. Det skal blandt andet fremgå af beskrivelsen, i hvilket omfang analyser købt via analysebetalingskontoen kan gavne kundernes porteføljer, herunder, når det er relevant, ved at tage hensyn til investeringsstrategier, der gælder for forskellige porteføljetyper. Beskrivelsen skal desuden angive den fremgangsmåde, som virksomheden vil anvende til at fordele disse omkostninger rimeligt mellem de forskellige kunders porteføljer.

§ 15. En virksomhed skal, hvis den benytter en analysebetalingskonto som nævnt i § 10, stk. 1, nr. 2, efter anmodning fra en kunde give kunden en oversigt med alle følgende oplysninger:

- 1) De leverandører, der betales fra analysebetalingskontoen.
- 2) Det samlede beløb, der er blevet udbetalt fra analysebetalingskontoen i løbet af en nærmere fastsat periode.
- 3) De tjenesteydelser, der er modtaget af virksomheden.

- 4) Hvordan det samlede beløb, der er anvendt fra analysebetalingskontoen, står i forhold til det budget, som virksomheden har opstillet for perioden, idet virksomheden skal oplyse om enhver form for rabat eller fremførsel af resterende midler på kontoen.

§ 16. En virksomhed, der yder skønsmæssig porteføljepleje eller anden investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunden, kan modtage analyser fra andre end kunden eller en person, der handler på kundens vegne, uden at dette er i strid med virksomhedens forpligtigelse til at handle ærligt, redeligt og professionelt og i sine kunders bedste interesse, hvis:

- 1) Der, inden ordredokumentation eller analysetjenesteydelserne er blevet leveret, er indgået en aftale mellem virksomheden og leverandøren af analyser om, hvilken del af kombinerede gebyrer eller samlede betalinger for ordredokumentationstjenesteydelser og analyser, der kan henføres til analyser.
- 2) Virksomheden underretter sine kunder om de samlede betalinger for ordredokumentationstjenesteydelser og analyser til tredjepartsudbydere af analyser.
- 3) De analyser, for hvilke de kombinerede gebyrer eller den samlede betaling finder sted, vedrører udstedere, hvis markedsværdi i de 36 måneder, der er gået forud for leveringen af analyserne, ikke oversteg 1 mia. euro som udtrykt ved kursværdien ved årets udgang for de år, hvor de er eller var børsnoterede, eller ved egenkapitalen for de regnskabsår, hvor de ikke er eller var børsnoterede.

Kapitel 7

Udførelse af ordrer

§ 17. En virksomhed, der udfører ordrer, skal specificere separate gebyrer forbundet med sådanne ordrer, som udelukkende afspejler omkostningerne forbundet med udførelsen af ordren.

Stk. 2. Leverer virksomheden andre tjenesteydelser, end dem der er nævnt i stk. 1, til en virksomhed etableret inden for Den Europæiske Union, skal betalingen for disse tjenesteydelser angives som en separat identificerbar betaling og må ikke påvirkes eller være betinget af størrelsen af betalingen for udførelsen af ordrer.

Kapitel 8

Formkrav til levering af oplysninger

§ 18. Oplysninger, der gives fra en virksomhed til en kunde, herunder potentielle kunder, efter denne bekendtgørelse, skal gives i overensstemmelse med oplysningskravene i bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel og stk. 2 og 3.

Stk. 2. Leveres oplysninger, der er personligt rettet til kunden, på et andet varigt medium end papir, skal brugen af andet varigt medium være hensigtsmæssig i forhold til den måde, hvorpå forretningerne mellem virksomheden og kunden udføres.

Stk. 3. Leveres oplysninger, der ikke er personligt rettet til kunden, via virksomhedens hjemmeside, skal følgende betingelser være opfyldt:

- 1) Anvendelsen af en hjemmeside skal være hensigtsmæssig i forhold til den måde, hvorpå forretningerne mellem virksomheden og kunden udføres.
- 2) Kunden skal have samtykket til levering af oplysninger via en hjemmeside.
- 3) Kunden skal være informeret om hjemmesidens adresse, og hvor på hjemmesiden oplysningerne kan findes.
- 4) Oplysningerne skal være opdaterede.
- 5) Oplysningerne skal være tilgængelige på hjemmesiden i den periode, hvor det med rimelighed må forventes, at kunden har behov for at kunne læse oplysningerne.

Kapitel 9

Straf

§ 19. Med bøde straffes den virksomhed, der ikke efterkommer et påbud om at foretage eller undlade at foretage

bestemte handlinger med henblik på at overholde bestemmelser i bekendtgørelsen.

Stk. 2. Overtrædelser af § 3, § 4, stk. 1, § 6, stk. 1, og § 9 straffes med bøde.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttræden

§ 20. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1678 af 18. november 2020 om tredjepartsbetalinger m.v. ophæves.

Erhvervsministeriet, den 26. november 2021

SIMON KOLLERUP

/ Hans Høj